

DJYPRI INN Í DJÚPARU SPURNINGARNAR

– Teir djúpu spurningarnir hava altíð verið frammarlaga í huganum hjá mær. Tað at skilja lívið, hví vit eru her, hvat vit skulu, hvør Gud er og skulu vit liva ævigt, sigur Jákup Erlingsson Petersen, nýggi presturin í Norðstreymoyar eystara prestagjaldi

FRANTS JENSEN

Nýggi hvalvíksprestur hugsaði at gerast elektrikari ella solumaður. Men teir djúpu lívsspurningarnir hugtóku hann meira, og hann kom til niðurstøðuna, at við at lesa gudfrøði, so kundi hann seta seg meir inn í hesar spurningarnar. Tað kristiliga fylti, men at gerast prestur, var hann ikki sannførdur um, fyrr enn hann var næstan liðugur at lesa gudfrøði.

Avgerð tikin í Ísrael

Jákup E. Petersen var á bíbliuskúla í Ísrael, tá ið hann tók avgerð um at fara at lesa gudfrøði. Hann hevði umhugsaði at gerast elektrikari, men gavst eftir hált á Tekniska skúla og tók ístaðin Handilsskúlaútbúgving á Kambsdali. Síðani arbeiddi hann á timburhandlinum Borg í Klaksvík í trý ár sum solumaður. Í 2008 var hann saman við trimum vinmonnum farin á bíbliuskúla í Tiberias í Ísrael í fyra mánaðir. Hetta var ein bíbliuskúli, sum Ordet & Israel hevur. Tá varð avgerðin tikin.

– Eg hevði góða tíð at seta meg djypri inn í Guds orð. Eg prátaði eisini við onnur, og hugsaði eisini, hvat eg skuldi nýta mítt lív til. Tá valdi eg, at eg skuldi fara at lesa gudfrøði. Eg byrjaði at brenna fyri tí, sigur Jákup Erlingsson Petersen.

Hann stóð í støðuni, at hann hevði dumpað í týskum á Handilsskúlanum, og hann kannaði tí móguleikarnar at taka tímar í týskum á Kambsdali. Men samstundis hendi tað, at krøvini at lesa gudfrøði vórðu

broytt, so at ikki var neyðugt at hava týskt.

– Fyri meg er tað eitt sindur pínligt, at eg ikki kann lesa teir týsku gudfrøðingarnar, til dømis Luther. Men eg eri glaður fyri, at tað eru onnur, ið hava umsett frá týskum til enskt og danskt, sigur Jákup E. Petersen.

Týðandi við trúargrundarlagi

Jákup E. Petersen hevur lisið átta eitt hált ár tilsaman, og hann hevur lisið á fyra ymiskum støðum. Hann byrjaði á Meinigheitsfakultetinum í Århus, so á Dansk Bibel Institut í Keypmannahavn, har hann tók bachelor, síðani tók hann master á Fjelhaug í Oslo, og at enda las hann á Lærda Háskúlanum í Keypmannahavn, haðani hann hevur sítt endaliga prógv. Í desember 2017 var hann liðugur við pastoral lesnaðin.

Jákup E. Petersen byrjaði at lesa á Meinigheitsfakultetinum Århus, men árið eftir flutti hann til Keypmannahavn og byrjaði at lesa á Dansk Bibel Institut.

– Eg vildi lesa á einum staði, sum hevði ein sterkan profil, tá ið tað ræður um, hvat er neyðugt at nýta gudfrøðina til. Hon er til fyri kirkju og missión. Tað vil siga, at gudfrøðislesturin er meira enn vitan, men vitan, ið má umsetast til praksis, ella sum kann liggja til grund fyri tænastu í kirkjunum. Útbúgvingin byggir á eitt trúargrundarlag, og tað er týðandi fyri meg. At gudfrøðin er fræls gransking, men við einum greiðum grundarstøði, sigur Jákup E. Petersen.

– Øll hava sítt grundarstøði. Tað er meira spurningurin, hvussu klárur ein er, hvat grundarstøði er. Á teimum støðum, eg

Jákup Erlingsson Petersen, nýggjur prestur í Norðstreymoyar eystara prestagjaldi

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

las, upplivdi eg, at grundarstøðið var sera greitt, hvørja grund vit standa á, nevniliga at Bíblían er Guds orð, givið við profetum og ápostlum og at øll hava tørv á at hoyra hetta orðið fyri at kenna Gud, sigur Jákup E. Petersen.

– Eg havi alt tað eg minnst verið áhugaður í bíbiliskum spurningum ella mínum spurningum til Bíbliuna. Til dømis um Bíblían er álítandi sum Guds orð, og tað eri eg vorðin meira sannførdur um gjøgnum árin. Eg ynskti at koma at kenna tað bíbilska universið betri, sigur Jákup E. Petersen.

Gudfrøði ja – men prestur?

– Meðan eg las, varð eg ofta spurður, um eg fór at vera prestur. Tá segði eg, at eg visti ikki. Eg hugsaði breitt og vildi ikki taka avgerð ov tíðliga, hvat eg skuldi gera. Gudfrøðisútbúgvingin kundi nýtast til nógv, so eg var eisini opin fyri øðrum móguleikum. Eg tosaði við Gud um tað og bað yvir tí, og gjøgnum tað at liva saman við Gudi, so kundi eg hava frið at eg visti ikki, hvat útbúgvingin skuldi nýtast til, sigur Jákup E. Petersen.

Hann var liðugur við master í 2015. Men tá var støðan tann, at tey fingi Silas og konan, Gurið Petersen, fór undir lesnað í tvey ár, so ætlanin var ikki at flyta heim. Tá valdi hann at taka tey

ískoytisfakini, sum vóru neyðug fyri at gerast prestur.

– Lestrartíðin á Meinigheitsfakultetinum, Dansk Bibel Institut, Fjelhaug og Lærda háskúlanum hava øll givið mær góðan førning. Eg eri glaður fyri at hava lisið á ymiskum skúlum, tí at tað hevur hjálpt mær at skilja ymiskar áskoðanir, sum fólk kunnu hava. Men eg eri eisini sera takksamur fyri, at stórir partur av lestrartíðini hevur verið á einum grundarlagi, ið hevur álit á Bíbliuna sum Guðs orð. Og ikki einans ein onnur bók millum allar hinar, sigur Jákup E. Petersen.

Um ein ynskir at gerast prestur í føroysku kirkjunum, so krevst at hava nøkur onnur fak, enn tey, sum eru á teimum støðunum, har Jákup E. Petersen las. Skipanin í Danmark er nokk so løst, og móguleiki er ikki at seta saman sítt eigna skema, sum tað er í øðrum londum.

– Eg hevði nú eina útbúgving, men hon var ikki atgangsgevandi til at gerast prestur í føroysku fólkakirkjunum. Nú hugsaði eg meir, um eg skuldi vera prestur. Áðrenn eg fór at taka pastoral, hevði eg avgjørt, at eg skuldi fara prestavegin, sigur nýggi hvalvíksprestur.

Ræddist at gerast prestur

Tað at gerast prestur var tó ikki

bara ein spennandi tanki.

– Eg ræddist eitt sindur tankan um at gerast prestur. Eg helt, at ein prestur skal kunna so nógv ymiskt, at tað ljóðar av ov nógvum. Fyri mær at siggja var hetta ein ómøgulig uppgáva. Myndin, eg hevði, var, at tað verður væntað meira av mær, enn eg megni, sigur nýggi hvalvíksprestur.

So var eitt afturat, sum fekk hann at hugsa djúpt.

– Tað at samskifta við fólk og koma inn til fólk, eg ongantíð hava tosað við fyrr, havi eg altíð hildið verið eina av mínum veiku síðum, sigur Jákup E. Petersen.

Tað gekk ikki long tíð eftir at hann var útbúgvin, so fekk hann avloysarastarv sum prestur í Suðurstreymoyar vestara prestagjaldi. Hann hevur síðani avloyst sum prestur ymsastaðni kring landið, millum annað í Vestmanna, á Viðareiði og á Eiði.

Nú hann hevur roynt prestastarvið eina tíð, sær hann tað nú meira sum eina sera spennandi uppgávu.

– Eg eri broyttur. Hesa tíðina, eg havi avloyst sum prestur, havi eg fingið loyvi at koma runt og mæta nýggjum fólki. Tað hevur verið ein framúr góður háttur at byrja prestagerðingina. Bæði tað at mæta nýggjum menniskjum, at koma heim til fólk og hava dópssamtalur og